

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัย จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 ท่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 ท่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 ท่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ก. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่

- ก) ครูในโรงเรียน เขตการศึกษา 1 ประกอบด้วย
 - ครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 - ครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

ข) ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิชาชีพครู ประกอบด้วย

- อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

- อาจารย์วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย
ปฐมธานี
- ศึกษาธิการ เขต ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการ-
การประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ในเขต
การศึกษา 1
- ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ-
ประถมศึกษาแห่งชาติ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
สามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประชากร ใ้คั้งนี้

- ก) ครูในโรงเรียน ใ้คกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน
- ข) ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ใ้คกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจาก

เอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัยต่างๆ และแนวทางในการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครูของคุรุสภา ตลอดจนปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งประสบการณ์
ของผู้วิจัยเอง จำนวน 1 ชุด มี 63 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ

ตอนที่ 2 เป็นการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

ในเรื่อง การควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชา-

ชีพครู เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

ค. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามของครูและผู้บริหาร โรงเรียนฝาก
ส่งกับสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่างๆด้วยตนเอง และ
ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

สำหรับแบบสอบถามของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยา-
ลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยครู ศึกษาธิการ เขต เขตการศึกษา 1 ศึกษาธิการ
จังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษา-
อำเภอ ในเขตการศึกษา 1 ผู้วิจัยนำไปส่งและรับคืนด้วยตนเอง

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 697 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน 600 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.08

ง. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ วิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ

ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ในเรื่อง การควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครู วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์โดยใช้แจกแจงความถี่และสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะนั้นๆ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู คัดแนวทาง การยกระดับวิชาชีพครู วิเคราะห์โดยใช้ค่า t

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ก. ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ปรากฏว่า

1. เพศ ครูในโรงเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เมื่อรวมทั้งสองกลุ่มเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

2. อายุ ครูในโรงเรียนมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีมากที่สุด รองลงไป เป็นอายุระหว่าง 21 - 30 ปี อายุระหว่าง 41 - 50 ปี และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีมากที่สุด รองลงไปเป็นอายุระหว่าง 41 - 50 ปี อายุระหว่าง 51 - 60 ปี และอายุระหว่าง 21 - 30 ปี เมื่อรวมทั้งสองกลุ่ม จะมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีมากที่สุด ร้อยละ 39.3 รองลงไปเป็นอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ร้อยละ 26.2 อายุระหว่าง 21 - 30 ปี ร้อยละ 20.5 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ร้อยละ 14.0 ส่วนอายุต่ำกว่า 21 ปี ไม่มีทั้งสองกลุ่ม

3. อายุการเป็นครูหรืออาจารย์ ครูในโรงเรียนมีอายุการเป็นครูระหว่าง 6 - 15 ปี มีมากที่สุด รองลงไปเป็นระหว่าง 16 - 25 ปี ค่ากว่า 6 ปี และ 25 ปีขึ้นไป

ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีอายุการเป็นครูหรืออาจารย์ หรือ/และข้าราชการครูระหว่าง 16 - 25 ปี มีมากที่สุด รองลงไปเป็นระหว่าง 6 - 15 ปี, 25 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 6 ปี เมื่อรวมทั้งสองกลุ่มจะมีอายุการเป็นครูหรืออาจารย์ระหว่าง 6 - 15 ปี มีมากที่สุด ร้อยละ 45.0 รองลงไปเป็นระหว่าง 16 - 25 ปี ร้อยละ 30.0 รองลงไปเป็น 25 ปีขึ้นไป ร้อยละ 18.5 และต่ำกว่า 6 ปี มีน้อยที่สุด ร้อยละ 6.5

4. วุฒิทางการศึกษา ครูในโรงเรียนมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด รองลงไปเป็นวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี วุฒิปริญญาโท และไม่มีวุฒิปริญญาเอก ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด รองลงไปเป็นวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี วุฒิปริญญาโท และวุฒิปริญญาเอก เมื่อรวมทั้งสองกลุ่มจะมีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 71.1 รองลงไปเป็นวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.2 วุฒิปริญญาโท ร้อยละ 13.4 และวุฒิปริญญาเอก ร้อยละ 0.5

5. การดำรงตำแหน่งในปัจจุบัน ปรากฏว่า เป็นครู-อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา มีมากที่สุด ร้อยละ 41.8 ครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ 14.7 ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ร้อยละ 25.8 อาจารย์ในวิทยาลัยครู ร้อยละ 9.5 ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ร้อยละ 2.5 อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ร้อยละ 2.0 ศึกษาธิการอำเภอ ร้อยละ 1.3 หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ร้อยละ 1.0 ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ร้อยละ 0.7 ศึกษาธิการจังหวัด ร้อยละ 0.5 และ ศึกษาธิการเขต ร้อยละ 0.2 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

ข. ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ปรากฏดังนี้

1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

การดำเนินการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู จากแบบสอบถาม ข้อ 6, 7, 8 และ 9 ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย โดยเฉพาะในข้อ 8 การออกและถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ต้องมีกฎหมายและระเบียบควบคุม ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในการ
 ทำเนิการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ยกเว้นในข้อ 7 การออกและถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควร
 เป็นอำนาจหน้าที่ประการหนึ่งของสถาบันวิชาชีพครู ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความ
 คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับครู เพื่อคัดเลือกสมัครงานผู้มี
คุณสมบัติหรือผ่านการทดสอบตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้เข้าสู่อาชีพครู จากแบบสอบถาม
 ข้อ 10, 11, 12 และ 13 ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ
 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ยกเว้นข้อ 10 การเข้าสู่อาชีพครู หน่วยใช้ครูควร
 รับเฉพาะผู้ที่ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือผ่านการอบรมวิชาชีพครู ตามเกณฑ์มาตรฐาน
 ที่สถาบันวิชาชีพครูกำหนด ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ ครู
 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่ผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย
 อย่างยิ่ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในการ
 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมี
 ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การให้สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับหน่วย
ใช้ครูและหน่วยผลิตครู จากแบบสอบถามข้อ 14, 15, 16, 17 และ 18 ครูและผู้อยู่ของ
 กับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ยกเว้น
 ข้อ 16 สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นหน่วยงานกลางในการจัดครูที่มีผลการเรียนดีในชั้นมัธยมศึกษา
 และมีบุคลิกเหมาะสมในการเป็นครู เข้าศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมี
 ความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในการ
 ให้สถาบันวิชาชีพครูเป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับหน่วยใช้ครูและหน่วยผลิตครู ปรากฏว่า
 ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นข้อ 16 สถาบันวิชาชีพครู
 ควรเป็นหน่วยงานกลางในการจัดครูที่มีผลการเรียนดีในชั้นมัธยมศึกษา และมีบุคลิกเหมาะสมใน
 การเป็นครู เข้าศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

การแสวงหามาตรการในการที่จะลดปริมาณครูผู้สอนสมรรถภาพลง ซึ่งอาจกระทำโดยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยกำหนดว่า ผู้ถือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเท่านั้นจึงจะเป็นครูได้ จากแบบสอบถามข้อ 19, 20, 21 และ 22 ครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ยกเว้นข้อ 21 ครูต้องแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ข้อ 19 ผู้ประกอบวิชาชีพครูควรเป็นผู้ที่ไ้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และข้อ 20 สถาบันวิชาชีพครูควรมีการประเมินผลครูผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นระยะๆ และไม่คว้อใบอนุญาตให้ครูผู้สอนสมรรถภาพ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนข้อ 21 ครูต้องแสวงหาความรู้อยู่เสมอ และข้อ 22 สถาบันวิชาชีพครูกับหน่วยใช้ครูควรติดตามผลของครูผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

วิธีการรับรองวิทยฐานะจากสถาบันวิชาชีพครู เป็นมาตรการหนึ่งซึ่งจะเป็นหลักประกันว่า ฝ่ายผลิตครูได้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ครูสภากำหนดหรือไม่ จากแบบสอบถามข้อ 23 และ 24 ครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ข้อ 23 นิสิต นักศึกษาที่จบการศึกษาจากสถาบันผลิตครู ควรได้รับใบอนุญาต และสามารถเข้าสู่อารชีพครูได้ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อ 24 สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาในการออกใบอนุญาต และมีการทดสอบเป็นระยะๆ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

การกำหนดใหญ่ประกอบวิชาชีพครูใช้ความรู้ความสามารถโดยตรงกับสาขาวิชาและระดับที่เล่าเรียนมา จากแบบสอบถามข้อ 25 และ 26 ครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในข้อ 25 สถาบันวิชาชีพครูควรประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ในการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งครู คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนในข้อ 26 สถาบันวิชาชีพครูควรมีการสำรวจการใช้ครู ให้ครูสอนตามสาขาและระดับที่ศึกษามา ครูและผู้เกี่ยวข้องของกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ครูมีความคิด

เห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย
เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครู ปรากฏ
ว่า ข้อ 25 ครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อ 26 ครูและ
ผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

การติดตามผลการปฏิบัติงานและผลงาน หรือการฝึกอบรมตามโปรแกรมที่
ครูสภารับรองแล้ว จากแบบสอบถามข้อ 27 และ 28 ครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิด
เห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการติดตามผลการปฏิบัติงานและผล-
งาน หรือการฝึกอบรมตามโปรแกรมที่ครูสภารับรองแล้ว

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครู ปรากฏ
ว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน
และผลงาน หรือการฝึกอบรมตามโปรแกรมที่ครูสภารับรองแล้ว

การกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู จากแบบสอบถามข้อ 29,
30, 31 และ 32 ครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ ข้อ 29
ระเบียบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู สถาบันวิชาชีพครูควรมีแนวปฏิบัติ และข้อ 30 สถาบัน
วิชาชีพครูจะต้องสอดส่องดูแล และส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้อง
ทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนในข้อ 31 ครูควรมีจรรยาบรรณในการสอน
ศิษย์ อุทิศเวลาให้แก่ศิษย์ และข้อ 32 การกำหนดจรรยาบรรณควรให้ครูไม่ส่วนร่วมในการ
กำหนดจรรยาบรรณ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครู ปรากฏว่า
ครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพครู

การพัก หรือ เพิกถอนใบอนุญาตกรณีที่ครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ จาก
แบบสอบถามข้อ 33, 34 และ 35 ครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน
ในข้อ 34 การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้น
ของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องทั้งวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์
เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนในข้อ 33 มีการถอนใบอนุญาต ในกรณีที่ครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ และ
ข้อ 35 การสอบสวนครูที่ถูกกล่าวหา ให้นำกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนข้าราชการพลเรือน และ

กฎหมายครุมาาร่วมพิจารณาด้วย ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่ผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 33 มีการถกเถียงในอนุภาค ในกรณี ที่ครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ ส่วนในข้อ 34 การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ควรมีคณะกรรมการสอบสวน และข้อ 35 การสอบสวนครูให้นำกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนวินัยข้าราชการพลเรือน และกฎหมายครุมาาร่วมพิจารณา ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

การประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในวิชาชีพครู จากแบบสอบถามข้อ 36, 37 และ 38 ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ในการประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในวิชาชีพครู

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในวิชาชีพครู

การจัดบริการทางวิชาการและการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพครู จากแบบสอบถามข้อ 39, 40, 41 และ 42 ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในข้อ 39 สถาบันวิชาชีพครูควรร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาทำการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพครู และข้อ 42 ให้คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดและอำเภอจัดบริการทางวิชาการ ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนข้อ 40 ควรมีหน่วยงานกลางที่ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพครู และข้อ 41 สถาบันวิชาชีพครูควรจัดบริการทางวิชาการอย่างกว้างขวางแก่ครู ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ยกเว้นข้อ 41 สถาบันวิชาชีพครูควรจัดบริการทางวิชาการอย่างกว้างขวางแก่ครู ซึ่งครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็น

แตกต่างกัน

การจัดทำเอกสารและเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู จากแบบสอบถามข้อ 43 และ 44 ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในการจัดทำเอกสารและเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการจัดทำเอกสารและเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู

การจัดทำศูนย์ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพครู จัดทำประกาศรับสมัครงานให้แก่ครู จากแบบสอบถามข้อ 45 และ 46 ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกันในข้อ 45 สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นหน่วยกลางในข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพครู คือ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อ 46 สถาบันวิชาชีพครูควรใหญ่จบการศึกษาจากสถาบันผลิตครูลงทะเลเบียน เพื่อจัดทำระเบียบผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการจัดทำศูนย์ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพครู

การส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น จากแบบสอบถามข้อ 47, 48, 49 และ 50 ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกันในข้อ 47 สถาบันวิชาชีพครูควรจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมจรรยาบรรณครู กล่าวคือ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อ 48, 49 และ 50 ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น ยกเว้นข้อ 50 การลงโทษครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณครู ควรมีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร ภาครัฐ หรือให้ออกจากการเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู ซึ่งครูและบุคลากร

เกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่เทียบหรือสูงกว่าวิชาชีพอื่นฯ
จากแบบสอบถามข้อ 51, 52, 53, 54 และ 55 ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในการส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ในข้อ 51, 53, 54 และ 55 คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนข้อ 52 ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 51 สถาบันวิชาชีพครูควรร่วมมือกับสถาบันผลิตครู ในการส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง และข้อ 55 สถาบันวิชาชีพครูควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนครู ส่วนข้อ 52, 53 และ 54 ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การแสวงหาแนวทางเพื่อจัดองค์กรในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู
ให้กระจายออกในระดับเขตและจังหวัด เพื่อเลือกครูจำนวน 5 แสนคน จากแบบสอบถามข้อ 56, 57, 58 และ 59 ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน คือ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ในการแสวงหาแนวทางเพื่อจัดองค์กรในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู ให้กระจายออกในระดับเขตและจังหวัด

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการแสวงหาแนวทางเพื่อจัดองค์กรในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู ให้กระจายออกในระดับเขตและจังหวัด

ก. ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครู

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครู ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ในคํานการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ส่วนในคํานการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยส่วนรวมแล้ว ความคิดเห็นของครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครู ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ง. ตอนที่ 4 ความคืบหน้าและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

1. การยกระดับวิชาชีพครูในปัจจุบันมีปัญหาอะไรบ้างที่สำคัญๆ

ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้แสดงความคืบหน้าเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ รายได้ไม่เพียงพอกับค่าครองชีพ ความจำเป็นในการใช้เงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาอบรม เพื่อยกระดับวิชาชีพครูของตน ปัญหาทางกฎหมายครูและที่เกี่ยวข้องกับครู เป็นปัญหาในการยกระดับวิชาชีพครู การดำเนินงานขององค์การ สถาบันที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูที่ไม่ดำเนินการอย่างจริงจัง ตลอดจนปัญหาในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ครูเข้าใจในการยกระดับวิชาชีพครู

2. ถ้ามีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จะมีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง

ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้แสดงความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู หลักเกณฑ์การดำเนินงาน ความยุติธรรมในการได้รับใบอนุญาต ปัญหาครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ครูผู้สูงอายุและมีวุฒิเก่า ตลอดจนครูโรงเรียนเอกชน

มีครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูส่วนหนึ่งที่เห็นด้วยกับการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู อันเป็นการยกระดับฐานะครูทำให้ครูได้รับผลดีจากการออกใบอนุญาต ดังนั้นจึงควรรีบดำเนินการออกใบอนุญาต โดยการแก้ไขระเบียบ กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินการ แต่ก็ยังมีครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่แน่ใจในการออกใบอนุญาต และมีผู้ไม่เห็นด้วยกับการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพราะว่า จะเป็นการเพิ่มความยุ่งยาก

3. สถาบันวิชาชีพครูจะควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครูอะไรอีก นอกจากที่กล่าวไว้ในแบบสอบถาม

ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเห็นว่า ที่กล่าวไว้ในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามก็มากเพียงพอแล้ว แต่ก็ยังมีผู้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้สถาบันวิชาชีพครูจัดสวัสดิการให้กับครูมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และให้กระจายไปทั่วถึงด้วย

4. ข้อเสนอแนะอื่นที่เกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครู ตามที่เห็นสมควร

ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสวัสดิการ การส่งเสริมให้ครูได้รับการศึกษาอบรมเพิ่มมากยิ่งขึ้น การประชาสัมพันธ์ให้ครูทราบถึงการยกระดับวิชาชีพครู และให้สถาบันวิชาชีพครูรีบดำเนินการยกระดับวิชาชีพครู

อภิปรายผล

ก. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศและอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ครูในโรงเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง การที่ครูในโรงเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายนั้น อาจเนื่องมาจากว่า ในปัจจุบัน ผู้ที่ศึกษาวิชาชีพครูส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จึงมีผลทำให้ครูในโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งจากความไม่สมดุลระหว่างเพศนี้ ฮอยล์ (Hoyle) ได้กล่าวว่า อุปสรรคเกี่ยวกับสถานะทางวิชาชีพครูในความสมดุลระหว่างเพศ จะทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ในการปฏิบัติการสอน¹ ส่วนผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู ซึ่งจาก ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องจาก กระบวนการสรรหาและคัดเลือกที่เอื้ออำนวยต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล ทำให้หน่วยงานทางการศึกษาได้บุคคลากรที่ตรงตำแหน่งเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง จึงทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเหล่านี้ จะเป็นผู้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การยกระดับวิชาชีพครูได้เหมาะสม เพราะช่วงอายุระหว่าง 31 - 40 ปี เป็นช่วงเวลาที่ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้ผ่านการศึกษาอบรม และมีประสบการณ์ในวิชาชีพครูพอสมควร

2. อายุการเป็นครูหรืออาจารย์ (หรือ/และข้าราชการครู) และวุฒิทางการศึกษา ปรากฏว่า ครูส่วนมากมีอายุการเป็นครูระหว่าง 6 - 15 ปี ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูส่วนมากมีอายุการเป็นครูหรืออาจารย์ หรือ/และข้าราชการครู ระหว่าง 16 - 25 ปี ซึ่งครู

¹Eric Hoyle, The Role of the Teacher, p. 90.

ที่มีอายุการ เป็นครูระหว่าง 6 - 15 ปี นับได้ว่าเป็นผู้ที่มีความประสพการณ์ในวิชาชีพครูมากพอสมควร ย่อมพอที่จะรู้และเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพครู และผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูซึ่งส่วนมากมีอายุการ เป็นครูหรืออาจารย์ หรือ/และข้าราชการครูระหว่าง 16 - 25 ปี ซึ่งยิ่งจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความรู้ เข้าใจ และประสพการณ์ในวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูที่มีอายุการ เป็นครูหรืออาจารย์ หรือ/และข้าราชการครู ในระหว่างจำนวนปีดังกล่าวจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และประสพการณ์ในวิชาชีพครูได้พอสมควรที่จะให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาชีพครู

วุฒิทางการศึกษา ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามนี้ เป็นผู้มีวุฒิปริญญาตรีซึ่งเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเป็นลักษณะประการหนึ่งที่ วิจิตร ศรีสอาน ไก่สุรปุว่า เป็นลักษณะประการหนึ่งของวิชาชีพชั้นสูง¹ ประกอบกับในปัจจุบันนี้ ใ้มีการส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความรู้ทำให้ครูได้วุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น โดยการให้ครูได้ลาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครูต่างๆ การอบรมครูตามโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อศป.) ของกรมการฝึกหัดครู และการที่ครูได้ศึกษาด้วยตนเองในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จึงทำให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูใ้มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากยิ่งขึ้น อันเป็นการยกระดับวิชาชีพครูด้วย

ข. ความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ต่อแนวทางการยกระดับ

วิชาชีพครู

1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

การดำเนินการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งขณะนี้คุรุสภา กำลังดำเนินการร่างพระราชบัญญัติคุรุฉบับใหม่อยู่ จากแบบสอบถามที่ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้แสดงความคิดเห็น ปรากฏว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการออกกฎหมายเพื่อควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยเฉพาะในการออกและถอนใบอนุญาตวิชาสำหรับประกอบวิชาชีพครู ต้องมีกฎหมายและระเบียบควบคุม ครูและผู้เกี่ยวข้องกับ

¹สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, คุรุกับวิชาชีพ, หน้า 29.

วิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูจึงสอดคล้องกับแนวคิดของคุรุสภาในการดำเนินการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และเป็นการสนับสนุนแนวคิดของคุรุสภาในเรื่องการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้คุรุสภาเร่งดำเนินการในการเสนอพระราชบัญญัติครู

การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นในเกณฑ์เห็นด้วย แต่การลงโทษผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู มีครูไม่แสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยน้อย ในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.99) และการกำหนดระยะเวลาในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและมีการทดสอบเป็นระยะๆ เช่น เกี่ยวกันกับการยกระดับวิชาชีพครูของประเทศญี่ปุ่นและประเทศเกาหลีใต้ ครูมีความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.84) ซึ่ง จำลอง ทองดี ไก่กลาวถึงปัญหาจากการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ที่อาจเกิดจากทัศนคติ และความรู้สึกนึกคิดของครู¹ จากแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความห่วงใยครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา ครูสูงอายุที่มีวุฒิทางการศึกษาค่อนข้างต่ำจะเป็นปัญหาในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู รวมทั้งครูโรงเรียนเอกชนด้วย สำหรับประเทศไทยซึ่งยังไม่เคยมีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูมาก่อน และประกอบกับครูมีจำนวนมากกระจายอยู่ทั่วประเทศ การทำให้ครูได้เข้าใจในเรื่องการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จึงทำให้ครูโดยทั่วไปยังไม่เข้าใจ เรื่องเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตอย่างทั่วถึง จากการวิจัยของ นกุล ตันวิงค์ พบว่า ครูมีความคิดเห็นโดยส่วนรวมว่า สถาบันวิชาชีพครูควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เป็นที่ยอมรับของครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาที่ต่างกัน วุฒิต่างกัน มีอายุราชการต่างกัน² ซึ่งการทำความเข้าใจให้เป็นที่รับรู้ของครูในเรื่อง การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับการประชาสัมพันธ์ของสถาบันวิชาชีพครู (คุรุสภา)

¹จำลอง ทองดี, "ความสำคัญของการออกใบอนุญาตวิชาชีพครู," บทความทางวิชาการสำหรับผู้บริหาร, หน้า 74.

²นกุล ตันวิงค์, "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," หน้า 100 - 103.

ซึ่งจากการวิจัยของ บุญเหลือ พูลทอง ใ้พบว่า งานประชาสัมพันธ์ เพื่อออกไปอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ครูรับรู้อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากครูสภากำลังดำเนินการเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครูและเตรียมการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพครูยังมีการเผยแพร่ข่าวความเคลื่อนไหวยังไม่ทั่วถึง¹ และนพคุณ เคนพรม ไทกลาวว่า อาจจะเป็นเพราะครูยังไม่เข้าใจถึงหลักการและวิธีการที่สำคัญของการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู²

อย่างไรก็ตามครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูว่า จะมีปัญหาในการดำเนินการถ้าหลักเกณฑ์ วิธีการออกใบอนุญาตขาดหลักความยุติธรรม และถ้ามีกฎหมายรองรับการดำเนินการออกใบอนุญาตก็จะทำให้เกิดผลดีกับครู ถึงแม้ว่าจะมีครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาหรือมีวุฒิค่าการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูก็จะทำให้ครูเหล่านั้นมีความพยายามที่จะยกระดับวิชาชีพครูของตน อันจะเป็นประโยชน์สำหรับตนเองและการศึกษาของชาติโดยส่วนรวมด้วย

สถาบันวิชาชีพครูควรมีบทบาทเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครูให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะจากสภาพในปัจจุบันวิชาชีพครูไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมเท่าที่ควร อาจจะเป็นเพราะปัจจุบันมีสถาบันผลิตครูหลายสถาบัน อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ปริมาณนิสิต นักศึกษาครูมีมากเกินไปเกินความต้องการ หลักสูตรการผลิตครูก็ใช้หลักสูตรของแต่ละหน่วยงานที่สังกัด ทำให้เกิดความแตกต่างของนิสิต นักศึกษาครู สถาบันวิชาชีพครูควรที่จะประสานงานการผลิตครูและการใช้ครู เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม อันเป็นการยกระดับวิชาชีพครู

สถาบันวิชาชีพครูควรจะมีการประสานการยกระดับวิชาชีพครู โดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆที่ครูสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในการให้คณะ

¹บุญเหลือ พูลทอง, "บทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู" หน้า 136.

²นพคุณ เคนพรม, "ทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" หน้า 75.

กรรมการคุรุสภาจังหวัด และคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอเป็นผู้ปฏิบัติงานในการยกระดับวิชาชีพครู ความหนาที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยสถาบันวิชาชีพครู เป็นผู้สนับสนุนการปฏิบัติการ

2. การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ในการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการให้สถาบันวิชาชีพครูจัดสวัสดิการให้กับครูมากยิ่งขึ้น ซึ่งครูและบุคลากรเกี่ยวกับวิชาชีพครูได้แสดงความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง และตรงกันนโยบายสวัสดิการครูของคุรุสภาที่มีโครงการที่จะจัดสวัสดิการครูให้มากยิ่งขึ้น และกระจายไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยให้คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัด และคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอรับผิดชอบ อันจะเป็นการยกระดับวิชาชีพครู ให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามโครงการของคุรุสภาที่จะดำเนินการสวัสดิการความล้ำกับ ดังนี้

- ก) สวัสดิการดำรงชีพพื้นฐาน เช่น ที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล ยานพาหนะ เป็นต้น
- ข) สวัสดิการดำรงชีพมาตรฐาน ได้แก่ เครื่องอุปโภคที่มีความสำคัญจำเป็นต่อชีวิตสังคม เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น จักรยานยนต์ ฯลฯ
- ค) สวัสดิการอื่นๆ เช่น การเดินทาง การซื้อสินค้าราคาถูก ฯลฯ¹

จากแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามบางคนได้เปรียบเทียบสวัสดิการของครูกับพนักงานรัฐวิสาหกิจที่แตกต่างกัน และมีความต้องการให้สถาบันวิชาชีพครูได้จัดสวัสดิการท่านองเดียวกันกับรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจากวารสารข้าราชการ การจัดสวัสดิการในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ เงินช่วยเหลือบุตร เงินช่วยเหลือในการคลอดบุตร ค่ารักษาพยาบาล เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เงินกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย เงินกู้เพื่อซื้อยานพาหนะ เงินกู้กรณีจำเป็นและฉุกเฉิน รถรับ-ส่ง โบนัส บ้านพัก เป็นต้น²

¹สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, เอกสารประกอบการพิจารณาการศึกษา เรื่อง งานของคุรุสภา หน้า 2. (อักษรณ์).

²สำนักงาน ก.พ., "ความเหมือนที่แตกต่างกัน," วารสารข้าราชการ

ซึ่งสวัสดิการครูต่างๆครูสภาได้วางโครงการไว้สำหรับดำเนินการเพื่อสมาชิกอยู่แล้ว แต่การดำเนินการตามการประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกทราบ คงอาจจะดำเนินการให้สมาชิกทราบได้ไม่ทั่วถึง แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้ครูสภาได้ดำเนินการไปบางส่วนแล้ว เช่น โครงการที่อยู่อาศัย รถจักรยานยนต์ เครื่องอุปโภคบริโภค เป็นต้น

การประชาสัมพันธ์งานของสถาบันวิชาชีพครู เพื่อให้สมาชิกทราบผลการดำเนินงานของสถาบันวิชาชีพครู จากผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูต้องการให้สถาบันวิชาชีพครูจัดทำเอกสาร เผยแพร่งานเกี่ยวกับวิชาชีพครูให้ทราบ ซึ่งครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจากที่ผ่านมามีครูไม่ค่อยทราบผลการดำเนินงานของสถาบันวิชาชีพครูเท่าที่ควร โดยเฉพาะในเรื่องการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ครูบางคนยังไม่ทราบเรื่องนี้เลย ซึ่งตรงกับการวิจัยของ พูลเหลือ พูลทอง¹ ที่ว่า งานประชาสัมพันธ์เพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ครูรับรู้อยู่ในระดับน้อย¹ และครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความต้องการให้สถาบันวิชาชีพครูปรับปรุงในเรื่องการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ พูลสุข ศรีบริรักษ์ ได้วิจัยพบว่า สมาชิกต้องการให้ครูสภาปรับปรุงงานด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้สมาชิกทราบความเคลื่อนไหวของครูสภา²

การดำเนินการส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น จากการทำในปัจจุบัน "อาชีพครูมิได้รับการยกย่องเท่าที่ควร ทั้งอาจเนื่องมาจากข้อคิดที่ว่า ไม่ว่านักเรียนมาเป็นครูได้"³ ดังนั้น การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการให้ครูมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งขณะนี้ครูสภาได้ประกาศระเบียบครูสภาว่าด้วยจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 แต่ในทางปฏิบัติสถาบันวิชาชีพครู

¹ พูลเหลือ พูลทอง, "บทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู" หน้า 136.

² พูลสุข ศรีบริรักษ์, "ความคิดเห็นของครูในภาคกลางที่มีต่อบทบาทและกิจการของครูสภา" หน้า จ.

³ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู, หน้า 9.

อาจจะยังมีบทบาทในการส่งเสริมในท่านั้นน้อยอยู่ ทั้งนี้ ถ้าสถาบันวิชาชีพครูได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่ครูสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ได้ดำเนินการส่งเสริมจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น ก็จะทำให้วิชาชีพครูเป็นที่ยอมรับของสังคม

ค. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

จากการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ปรากฏว่า

ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะ ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง การดำเนินการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู การออกและการถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะ ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูได้เห็นความสำคัญและความจำเป็นในเรื่อง การประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในวิชาชีพครู การจรรยาบรรณทางวิชาการและการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพครู การจัดทำเอกสารและเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู การส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น และการส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง

โดยส่วนรวมแล้ว ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะ เพศ อายุ อาชีพการเป็นครูหรืออาจารย์ วุฒิทางการศึกษา และการดำรงตำแหน่งในปัจจุบันของครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ไม่ได้เป็นตัวแปรที่จะทำให้ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ตรงกันข้ามครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูกลับมีความคิดเห็นสอดคล้องกันถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการยกระดับวิชาชีพครู อาจจะเป็นเพราะ ในปัจจุบันวิชาชีพครูไม่ได้รับการยกย่องเท่าที่ควร ปริมาณนิสิต นักศึกษาครูมีจำนวนมากเกินความต้องการ ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาวิชาชีพครู และการเข้าสู่อาชีพครูยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน ตลอดจนภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ไม่ส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู ดังนั้น จึงทำให้ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูที่มีข้อมูลส่วนตัวต่างกัน แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ก. สำหรับครูสภา

1. จากการสำรวจความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ปรากฏว่า ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ข้อมูลที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า ครูสภาควรริบดำเนินการในการยกระดับวิชาชีพครู ตามแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภา

2. กำนันสวัสดิการครู ครูสภาให้มีโครงการ นโยบายต่างๆของครูสภาอยู่แล้ว ถ้าครูสภาได้สำรวจลำดับความต้องการของครู ความพร้อมในการดำเนินงานของครูสภาในแต่ละเรื่อง ครูสภาควรริบดำเนินการตามโครงการสวัสดิการครูต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของครู

3. การประชาสัมพันธ์ในการดำเนินงานของครูสภา เพื่อให้ครูได้เข้าใจในบทบาทและความสำคัญของครูสภา ตลอดจนได้รับทราบในผลการปฏิบัติงานของครูสภามากยิ่งขึ้น ก็จะทำให้ครูสนับสนุนในสถาบันวิชาชีพครูของตนมากยิ่งขึ้น

ข. สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 ส่วนหนึ่งต้องการให้การยกระดับวิชาชีพครูเป็นนโยบายในระดับชาติ และมีการดำเนินงานอย่างจริงจัง

2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการยกระดับวิชาชีพครู ควรที่หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในกระทรวงศึกษาธิการควรร่วมมือและประสานงานกัน เพื่อการดำเนินงานการยกระดับวิชาชีพครูจะได้ผลดี

ค. สำหรับการศึกษาและการวิจัยต่อไป

1. ควรจะให้มีการศึกษาและวิจัยในเรื่อง การยกระดับวิชาชีพครู โดยศึกษาและวิจัยจากครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูทุกระดับ ทุกประเภท ทั่วประเทศ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยในรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการยกระดับวิชาชีพครู เช่น การผลิตครู การใช้ครู การควบคุมวิชาชีพครู การส่งเสริมวิชาชีพครู เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาและวิจัยในเรื่อง ปัจจัย ลักษณะ และเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อจะได้นำผลมากำหนดเป็นมาตรฐานวิชาชีพครู